05/04/2020

Κεκλεισμένων των θυρών για μία ακόμη Κυριακή

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Καθώς προσεγγίζουμε στον επίλογο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, μία εβδομάδα προ της Μεγάλης Εβδομάδος, περιορισμένοι και οι πιστοί στην «κατ' οἶκον Ἐκκλησία» τους, η μόνη τους παρηγοριά είναι η μελέτη της Αγίας Γραφής και ψυχωφελών εντύπων, η προσωπική τους προσευχή και οι ιερές ακολουθίες που αναμεταδίδονται ραδιοφωνικά και τηλεοπτικά.

Ανταποκρινόμενος σε αυτή την αναγκαιότητα «κεκλεισμένων τῶν θυρῶν» για μία ακόμη Κυριακή ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός ιερούργησε στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίων Θεοδώρων Ορεστιάδος, την Ε΄ Κυριακή των Νηστειών, 6η του μηνός Απριλίου ε.ε., αναφερόμενος δε στο τιμώμενο υπό της Εκκλησίας πρόσωπο, μεταξύ άλλων, είπε·

«...Ἡ Ὁσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία εἶναι μία ἁγιασμένη μορφή, πού μέσ' ἀπό τά ἄκρα ἀνακάλυψε τή μεσότητα τῆς ἀγάπης τοῦ Ἰησοῦ. Βίασε καί ἀλλοίωσε τή φύση της

μέ τήν ἀπύθμενη καί ἄνευ ὁρίων ἁμαρτία, ἀλλά ἐπίσης βίασε καί λάμπρυνε τή φύση της μέ τήν ἄσκηση τῆς μετάνοιας καί τῆς ἀρετῆς καί τήν ἰσάγγελη πολιτεία της. Ρούφηξε τό κακό ὅσο ἐλάχιστοι, ἀλλά καί πυρπολήθηκε ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα ἐπίσης ὅσο ἐλάχιστοι. Ἡ Ὁσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία μᾶς διδάσκει πώς μέσα στήν Ἐκκλησία οἱ ἄνθρωποι δέ χωρίζονται σέ ἁμαρτωλούς καί σέ ἐνάρετους. Μέσα στήν Ἐκκλησία ὑπάρχουν μόνον οἱ ἀγωνιστές ὅσον καί οἱ τεμπέληδες, οἱ ράθυμοι. Ὑπάρχουν οἱ θεατές τῶν κερκίδων καί οἱ ἀθλητές μέσα στό στίβο. Μέ τή ζωή της μᾶς ἔδειξε πώς δέν ὑπάρχουν ἐνδιάμεσες καταστάσεις. Ἤ θά παλέψουμε καί θ' ἀγωνισθοῦμε, ὅσο βαθιά καί ἄν κατρακυλήσαμε στό κακό, ἤ θά τεμπελιάσουμε καί θά παραιτηθοῦμε ἀπό κάθε πνευματική ἐπίδοση, κρατῶντας τήν ψευδαίσθηση ὅτι εἴμεθα καλοί ἄνθρωποι, ἐπειδή κάποτε, τυχαῖα, βρεθήκαμε ἐντός τῆς Ἐκκλησίας. Δέν ὑπάρχει περίπτωση νά εἴμεθα καί λίγο θεατές καί λίγο ἀθλητές. Ὅ,τι καί νά ἐπιλέξουμε ὅμως, ἄς τό κάνουμε μέ εἰλικρίνεια καί μέ ἀληθινή ἐπίγνωση.

»Ἡ Ὁσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία μᾶς διδάσκει ἐπίσης πώς δέν ὑπάρχει στό σύμπαν κάποια δύναμη ἱκανή νά ἐμποδίσει τό Χριστό νά ἑνωθεῖ μαζί μας καί νά μᾶς δείξει τό φιλάνθρωπο ἔλεος καί τήν ἀγάπη Του. Ἡ ἁμαρτία, ὁ διάβολος, οἱ κακές μας ἐπιλογές καί πτώσεις, ὁ κόσμος μέ τά θέλγητρα καί τίς ἀπολάυσεις του, οἱ δοκιμασίες, οἱ ἀρρώστιες, ἀκόμη καί ὁ θάνατος δέν γίνεται νά σταθοῦν πιό δυνατά ἐμπόδια ἀπό τή δύναμη τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ γιά μᾶς. Ὁ Κύριος ἔχει τή σοφία καί τή σύνεση νά ξεπερνᾶ κάθε σκόπελο καί νά γκρεμίζει κάθε ἀντιξοότητα, προκειμένου νά μᾶς ἐπισκεφθεῖ, νά μᾶς καθαρίσει ἀπό τή βρωμιά τοῦ χωρισμοῦ μας ἀπ' Ἐκεῖνον καί νά μᾶς σώσει παντοτινά. Ἡ ἁμαρτία, ὅσο δυνατή καί ἄν εἶναι,

ὅσες φορές κι ἄν κατάφερε νά μᾶς παρασύρει, ἀκόμη κι ἄν ἔγινε πάθος ἀξεπέραστο, δέν μπορεῖ νά σπάσει τή σχέση μας μέ τό Χριστό καί νά μᾶς χωρίσει ἀπ' Ἐκεῖνον. Ἡ ἁμαρτία μπορεῖ νά εἶναι ἄρνηση τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ὁ ἁμαρτωλός μπορεῖ, ἄν θέλει, νά μήν εἶναι πάντοτε ἀρνητής Του. Αὐτό τό μήνυμα τῆς σήμερα τιμωμένης Ὁσίας εἶναι πολύ σημαντικό στήν ἀπόφαση καί στόν ἀγῶνα τῆς μετάνοιας τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Ὅταν ἐμεῖς φωνάξουμε τό «ἥμαρτον!» ὁ Χριστός ἀμέσως ὅλα τά διαγράφει καί ὅλα τά συγχωρεῖ.

»Ἕνα τρίτο μήνυμα πού μᾶς δίδει σήμερα ἡ Ὁσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία εἶναι πώς ἡ σωτηρία δέν εἶναι ἀτομικό ἀγώνισμα καί κατόρθωμα. Ἡ μετάνοια, ἡ κάθαρση καί ἡ λύτρωση τοῦ ἀνθρώπου γεννιοῦνται καί ὁλοκληρώνονται μέσα στήν Ἐκκλησία, σέ συνάρτηση καί ζωντανή σχέση μέ τούς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς. Ἀτομική σχέση μέ τό Χριστό δέν ὑπάρχει. Ὁ Κύριος σώζει τόν κάθε ἄνθρωπο μέσα στό ζωντανό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, διότι αὐτό εἶναι τό δικό Του Σῶμα. Ἐκεῖ ἀποκαλύπτεται ὁ Θεός, μέσ' ἀπό τά μυστήριά Του καί μέσα στήν ἀγάπη πού ἑνώνει τά μέλη Του. Ἐκτός Ἐκκλησίας δέν ὑπάρχει σωτηρία, διότι ἐκτός Ἐκκλησίας δέν ὑπάρχει σχέση μέ τό Χριστό. Ἡ Ὁσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία μπροστά στό σύνολο τῶν πιστῶν βίωσε τήν πρώτη της μετάνοια καί μέσ' ἀπ' τό κατεξοχήν ἐκκλησιολογικό μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας βίωσε τήν τελική της λύτρωση. Ὁ μονήρης βίος της γιά σαράντα χρόνια καί οἱ ἀσκητικοί ἀγῶνες της ἦταν στήν πραγματικότητα ἡ κατάλληλη προετοιμασία πού κατέβαλε γιά νά ἑνωθεῖ, μέσ' ἀπό τήν τελευταία Θεία Κοινωνία, μέ τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή μέ τήν Ἐκκλησία. Ἄν πιστεύουμε ὅτι θά συναντηθοῦμε μέ τόν Ἰησοῦ μέσ' ἀπό μία ἀτομική σχέση μαζί Του,

βρισκόμεθα σέ βαθιά πλάνη. Ὁ Κύριος σώζει προσωπικά τόν ἄνθρωπο, ποτέ ἀτομικά. Τόν σώζει δηλαδή σέ σχέση καί συνάρτηση μέ τούς διπλανούς του. Ὁ Χριστός ἁγιάζει καί σώζει τήν Ἐκκλησία Του. Ὅποιος ἐντάσσεται στό ὀργανικό σύνολό της σώζεται μαζί της. Ὅποιος ἀποκόπτεται ἀπό τήν Ἐκκλησία καί ἀπό τά μυστήριά της ἐπιλέγει μόνος του τήν ἀπώλεια. Ἡ συνάντηση τῆς Ὁσίας Μαρίας μέ τόν Ἀββᾶ Ζωσιμᾶ καί ἡ ἐξομολόγηση τῶν φρικτῶν της ἁμαρτημάτων σ' ἐκεῖνον μᾶς διδάσκουν ὅτι μέσα στήν Ἐκκλησία μᾶς σώζουν ἡ πατρότητα καί ἡ ἀδελφοσύνη. Στήν πατρότητα καί στήν ἀδελφοσύνη ὑπάρχουν ἡ ταπείνωση καί ἡ ἀγάπη, χωρίς τίς ὁποῖες ὁ Χριστός παραμένει ὁ μεγάλος Ἄγνωστος.

»Στό κλείσιμο τῆς ὡραίας διαδρομῆς τῶν Νηστειῶν ἄς ἔχουμε, ἀδελφοί, ὡς πολύτιμη παρακαταθήκη πρός μίμηση τήν Ὁσία Μαρία τήν Αἰγυπτία. Ἄς κατεβοῦμε ἀπό τίς κερκίδες τοῦ βολέματος καί ἄς ἐπιδοθοῦμε καθημερινά, μέ ὁρμή καί φιλοτιμία, στό στίβο τῶν πνευματικῶν ἀγωνισμάτων. Ἄς μή λησμονοῦμε ὅτι δίπλα μας εἶναι παρών ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ἀφοῦ καμμία δύναμη, πέρα ἀπό τήν ἀμετανοησία, δέν μπορεῖ νά Τόν ἐμποδίσει νά μᾶς πλησιάσει. Μέσ' ἀπό τή σχέση μέ τόν πνευματικό μας καί τήν ἀγάπη γιά τούς ἀδελφούς μας, ἄς βιώνουμε τά ἅγια Μυστήρια ὡς τήν μοναδική σχέση κοινωνίας μέ τό Χριστό».

Στον ίδιο εξάλλου Ιερό Ναό χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος και το εσπέρας της Παρασκευής, 4ης Απριλίου ε.ε., στην ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου, όπου ωμίλησε επί του υμνολογικού «Χαῖρε πύρινε στῦλε ὁδηγῶν τούς ἐν σκότει, χαῖρε σκέπη τοῦ κόσμου πλατυτέρα νεφέλης».